

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Jana Šmakala a Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobce: N. G.
zastoupen advokátem JUDr. Janem Szewczykem, sídlem
Veleslavínova 93/10, Praha 1

proti
žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, sídlem
náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 10. 2022, č.j. MV-150508-4/SO-2022,

takto:

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se žalobou ze dne 20. 10. 2022, Krajskému soudu v Plzni (dále též jen „soud“) doručenou téhož dne, domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 14. 10. 2022, č.j. MV-150508-4/SO-2022 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto žalobcovo

odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „*prvoinstanční orgán*“), ze dne 23. 6. 2022, č.j. OAM-23267-20/ZM-2022 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvoinstančním rozhodnutím byla dle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46 odst. 6 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“), zamítnuta žalobcova žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, neboť žalobce vykonával nelegální práci. Žalobce požaduje též zrušení prvoinstančního rozhodnutí.

II.

Žaloba

2. Žalobce uvedl, že žalovaná v napadeném rozhodnutí tvrdí, že žalobce vykonával nelegální práci ve prospěch společnosti Medela Automotive s.r.o., IČO 06035132, sídlem Štefánikova 18/25, Praha, vykonávanou v areálu společnosti ProMinent Systems spol. s.r.o., IČO: 483 63 448, sídlem Fügnerova 567, Blovice, a to ve dnech 4. 10. 2021 a od 11. 10. 2021 do 8. 11. 2021, přičemž tuto informaci provažuje žalovaná za prokázanou jejím uvedením v protokolu o kontrole provedené Oblastním inspektorátem práce pro Plzeňský kraj a Karlovarský kraj u společnosti Medela Automotive s.r.o. (dále jen „*kontrolní protokol*“).
3. Proti závěrům kontrolního protokolu několikrát uvedla kontrolovaná osoba (Medela Automotive s.r.o.) i společnost ProMinent Systems spol. s r.o., že závěry Oblastního inspektorátu práce pro Plzeňský kraj a Karlovarský kraj, ze kterých v plném rozsahu vycházel prvoinstanční orgán, jsou v rozporu se skutečným stavem. Žalobce byl, v období mezi dnem ukončením pracovního poměru ve společnosti KIBUSS s.r.o., IČO 055 37 169, sídlem Na Perštýně 519/9a, Liberec IV - Perštýn, a dnem nástupu do zaměstnání u nového zaměstnavatele Medela Automotive s.r.o., účastníkem rekvalifikačního kurzu, který prováděla a poskytovala společnost Medela Automotive s.r.o. Jednalo se o rekvalifikační kurz na kvalifikovaného svářeče, jehož ukončením se výrazně zlepšilo postavení žalobce na trhu práce. Výstupem tohoto kurzu je osvědčení kvalifikovaného svářeče plastů. Žádná z těchto skutečností nebyla v rámci posouzení výkonu nelegální práce ze strany prvoinstančního orgánu přezkoumána, naopak byly v rámci rozhodnutí záměrně opomenuty.
4. Dále k tomu žalobce uvedl, že kontrolní protokol, ze kterého vychází prvoinstanční orgán i žalovaná, se nezakládá na řádně zjištěném stavu. Žalobce má za to, že v případě, že by prvoinstanční orgán vyžadoval, aby doložil a tím vyvrátil závěr správního orgánu obsažený v prvoinstančním rozhodnutí, tedy aby prokázal nesprávnost zjištěných skutečností, postupoval správní orgán v rozporu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*“) zakotvujícím princip materiální pravdy, neboť pouhým odkazem na znění kontrolního protokolu nelze považovat skutkový stav za takový, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Prvoinstanční orgán svým rozhodnutím, které bylo rovněž potvrzeno napadeným rozhodnutím, uvalil na žalobce povinnost dokázat negativní skutečnost, tedy že se v areálu společnosti nenacházel. Žalobce považuje postup prvoinstančního orgánu, jakož i postup žalované za nezákonný a v rozporu s § 3 správního řádu. Žalobce v tomto žalobním bodě doplňuje, že z povinnosti tvrzení a povinnosti důkazní (viz § 52 správního řádu) však nelze automaticky dovozovat existenci břemena tvrzení a důkazního břemena, jak je tomu v občanském soudním řízení, tedy že by bylo čistě na účastníkovi řízení, aby jím tvrzenou skutečnost prokázal, a že by její neprokázání

automaticky šlo k jeho tíži. Takový závěr lze vyčíst v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2013, č.j. 5 As 64/2011-66, ve kterém Nejvyšší soud konstatoval, že „*si je vědom toho, že povinnost vyplývající z § 52 správního řádu nelze vykládat v tom smyslu, že na účastníkovi řízení leží břemeno tvrzení a následně i důkazní břemeno ohledně zjišťovaných skutečností*“. Žalobce má za to, že není v jeho silách prokázat žalované nebo prvoinstančnímu orgánu, že ve shora uvedených dnech nebyl v areálu společnosti ProMinent Systems spol. s.r.o.

5. Žalobce dále konstatoval, že uvedl, že zamítnutí odvolání by mělo nedozírný dopad na jeho život, kdy již přes více než dva roky žije v České republice, vytvořil si zde vazby. Také žalobce uvedl, že účast na rekvalifikačním kurzu není nelegální prací. Žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 8. 2019, č.j. 9 Azs 192/2019-25, podle kterého je nutné posuzovat okolnosti daného případu pro to, aby bylo možné konstatovat naplnění neurčitého právního pojmu „*závažnost překážky*“ pobytu cizince ve smyslu § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců. Žalovaná se žádným z uvedených tvrzení nezabývala a pouze vycházela z kontrolního protokolu.
6. Dle žalobce vychází právní hodnocení ze strany správních orgánů z nedostatečného skutkového zjištění, v dané situaci nelze akceptovat uvedený důvod pro neprodloužení zaměstnanecké karty, kterým je zjištění nelegální práce, jak je uvedeno v § 46 odst. 6 písm. e) zákona o pobytu cizinců. Žalobce zdůrazňuje, že účast na rekvalifikačním kurzu, jak je popsána výše, zcela jistě nenaplnňuje definici závislé práce, a tudíž nemůže ani naplňovat definici nelegální práce.
7. Žalobce poukazuje na příliš formalistický a nepřiměřený přístup obou instancí v rámci řízení o prodloužení zaměstnanecké karty. K tomu se vyjádřil Krajský soud v Plzni v rozsudku ze dne 22. 3. 2022, sp.zn. 57 A 87/2021. V bodech 34 - 37 rozhodnutí soud shrnuje, že se neztotožňuje s příliš formalistickým a zjednodušujícím výkladem bez přihlédnutí ke skutkovým zjištěním a konkrétním okolnostem, tudíž nelze přijmout postup, který zvolily správní orgány v dané věci, za správný.
8. Žalobce dále uvedl, že žalovaná ve svém rozhodnutí zdůrazňuje, že smyslem § 44a odst. 11 ve spojení s § 46e a ve spojení s § 46 odst. 6 písm. e) zákona o pobytu cizinců, na základě kterých bylo žalobci zamítnuto prodloužení zaměstnanecké karty, je ochrana pracovních míst pro zaměstnance vnitřního pracovního trhu Evropské Unie. Pokud by se skutečně prokázalo, že žalobce vykonával nelegální práci v areálu v Blovicích, nelze souhlasit s tím, že tato skutečnost by měla dopad na ochranu pracovních míst vnitřního trhu. Žalobci je známo, že v období, ve kterém měl údajně vykonávat nelegální výkon práce, existovala volná pracovní místa v jejich Centrální evidenci vedené úřadem práce, nicméně tuto skutečnost nemůže žalobce prokázat a odkazuje, že prvoinstanční orgán ani žalovaná si ze své činnosti pro rozpor s principy materiální pravdy (zjištění důkazů i ve prospěch účastníka správního řízení) neobstaraly potřebné výpisy z této evidence. Je tedy naprosto zřejmé, že v daném případě si jednotlivá tvrzení prvoinstančního orgánu navzájem odporují.
9. Žalovaná v napadeném rozhodnutí rovněž odkázala na žalobcem zmíněné rozhodnutí Krajského soudu v Plzni (sp.zn. 57 A 87/2021), nicméně toto rozhodnutí zcela okleštila a vyložila v rozporu s jeho smyslem. Žalobce zdůrazňuje, že [žalovaná] sice odkázala a naprosto v plném rozsahu do napadeného rozhodnutí citovala bod 38 předmětného rozhodnutí, ale opominula z něj dovodit zbývající závěry. Žalobce v době, ve které se dle žalované měl dopustit výkonu nelegální práce, byl zaměstnán u Medela Automotive s.r.o.,

tedy u stejné společnosti, vůči které byl vydán kontrolní protokol. Žalovaná uvedenou skutečnost nijak nezahrnula a nezhodnotila, rovněž nezjistila, jestli v té době na adrese pracoviště Fügnerova, Blovice existovala volná pracovní místa, kdy ochranu zájmu oprávněných osob lze přiznat pouze v případě, že je narušen vnitřní trh pracovních míst. Žalobce má za to, že k uvedenému ohrožení nedošlo a žalovaná i prvoinstanční orgán postupovaly v rozporu se zákonem.

10. Žalobce uvedl, že se vědomě nedopustil žádného protiprávního jednání, kdy přenesení odpovědnosti za provádění školení, kterých se žalobce v dobré víře účastnil, nelze přičíst k jeho tíži. Prvoinstanční správní orgán měl přihlédnout k důvodům, pro které k předmětnému pochybení došlo, neboť sám žalobce toto pochybení nezavinil a ani o něm nemohl vědět. Žalobce zdůrazňuje, že vzhledem k tomu, že nedošlo k narušení ochrany pracovních míst, nedošlo k žádné škodě ani ohrožení veřejného zájmu. Žalobce rovněž zdůrazňuje, že prvoinstanční orgán, jakož i žalovaná postupovaly v rozporu ustálenou judikaturou (viz již citované rozhodnutí Krajského soudu v Plzni sp.zn. 57 A 87/2021), neboť obě rozhodnutí jsou založena na judikatorních závěrech nepřiléhavých, bez zohlednění všech individuálních okolností. Žalobce se jím vykonávaným rekvalifikačním kurzem nedopustil porušení a poškození zájmu preferovaných osob, a to ani v případě, že by bylo v navazujícím přestupkovém řízení u oblastního inspektorátu práce pokračováno. Žalobci není známo, zda správní orgán, který vydal kontrolní protokol, zahájil přestupkové řízení, nicméně absenci jeho předvolání k tomuto řízení považuje za potvrzení, že ani oblastní inspektorát práce nezahájil uvedené řízení, což vzbuzuje pochybnosti o správnosti kontrolního protokolu.
11. Žalobce dále konstatoval, že žalovaná závěrem uvádí v rozhodnutí „č.j. MV-120660-7/SO-2022 ze dne 17. 08. 2022 (sic!)“, že vzhledem k válečnému konfliktu na Ukrajině si může žalobce požádat o pobytové oprávnění, a to podáním žádosti o dlouhodobé vízum za účelem strpění podle § 33 odst. 1. písm. a) zákona o pobytu cizinců, což je ze strany žalované opět velmi formalistický a byrokratický přístup, kterému by se dalo předejít, pokud by se žalovaná, jakožto účastník řízení vedeného u Krajského soudu v Plzni pod sp.zn. „57 A 81/2021 (sic!)“, držela uvedené argumentace soudu a posuzovala obdobná řízení s ohledem na tento rozsudek.
12. Závěrem žalobce shrnul, že prvoinstanční a napadené rozhodnutí trpí následujícími vadami:
 - rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů, neboť rozhodné skutečnosti byly opřené o důvody a skutečnosti v řízení zjištěné v rozporu se zákonem, jelikož nebyl zjištěn skutkový stav takový, o němž nejsou dány žádné pochybnosti, správní orgány se spokojily se závěry Kontrolního protokolu a prokázání veškerých skutečností (byť i negativních důkazů) přenesly v plné výši na žalobce
 - rozhodnutí jsou nezákonná pro rozpor s § 2 odst. 3 a odst. 4 správního řádu, neboť správní orgány postupovaly v rozporu s požadavkem šetření práv nabytých v dobré víře (žalobce podotýká, že společnost Formica Automotive s.r.o., IČO 098 80 399, sídlem Štefánikova 18/25, Praha, má ke dni podání žaloby v Centrálním registru volných pracovních míst evidované pracovní místo pod ref. č. 24 740 020 721;
 - závěry obou správních orgánů nemohou vzhledem ke skutečnému skutkovému stavu a shora uplatněným námitkám obstát, a proto jsou obě rozhodnutí nezákonná.

13. Z výše uvedených důvodů se žalobce domnívá, že prvoinstanční i napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a nezákonné, čímž došlo k zásahu do jeho práv.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

14. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedla, že k námitce žalobce, že se účastnil rekvalifikačního kurzu, který prováděla a poskytovala společnost Medela Automotive s.r.o., což prvoinstanční orgán ve svém rozhodnutí nezkontroloval, žalovaná uvádí, že námitkou účasti v rekvalifikačním kurzu se zabýval Oblastní inspektorát práce pro Plzeňský kraj a Karlovarský kraj, a to jak v kontrolním protokolu, tak v rámci vyřízení námitek nadřízeným, z nichž napadené rozhodnutí vychází, přičemž shledal, že tvrzení společnosti Medela Automotive s.r.o. o rekvalifikačním kurzu bylo vyvráceno, tento kurz v areálu společnosti ProMinent Systems s.r.o., Fügnerova 567, Blovice neprobíhal, zaměstnanci společnosti Medela Automotive s.r.o. se podíleli na zakázkách dle smlouvy o dílo, které byly řádně předány a vyfakturovány, vykonávali tak pro společnost Medela Automotive s.r.o. závislou práci. Uvedená námitka je tak nedůvodná.
15. Žalovaná dále konstatovala, že žalobce v odvolání namítá, že prvoinstanční orgán vycházel z nedostatečně zjištěného stavu věci, když vycházel pouze z protokolu a závěrů Oblastního inspektorátu práce pro Plzeňský kraj a Karlovarský kraj, přestože v průběhu kontrolního řízení bylo namítáno, že závěry jsou v rozporu se skutečným stavem. Žalovaná uvádí, že podle § 53 odst. 3 správního řádu *listiny vydané soudy České republiky nebo jinými státními orgány nebo orgány územních samosprávních celků v mezích jejich pravomoci, jakož i listiny, které jsou zvláštními zákony prohlášeny za veřejné, potvrzují, že jde o prohlášení orgánu, který listinu vydal, a není-li dokázán opak, potvrzují i pravdivost toho, co je v nich osvědčeno nebo potvrzeno*. Žalobce tak měl prostor dokázat opak, tedy, že podklady pro vydání rozhodnutí, zejména kontrolní protokol, jsou nepravdivé, nicméně takové kroky neučinil a omezil se pouze na tvrzení, která ovšem ve smyslu § 52 správního řádu neprokázal. V této situaci lze odkázat na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích, ze dne 2. 5. 2019, č.j. 52 A 3/2019-71. Nelegální práce je v tomto případě jednoznačně a nepochybnitelně prokázána důkazy založenými ve spise.
16. Žalovaná dále konstatovala, že žalobce poukazuje na příliš formalistický a nepřiměřený přístup obou instancí v rámci řízení o prodloužení zaměstnanecké karty. Žalovaná uvádí, že prvoinstanční orgán postupoval v souladu se zákonem o pobytu cizinců a správním řádem, přičemž byl-li v průběhu řízení o žádosti zjištěn výkon nelegální práce žalobce, nelze postup prvoinstančního orgánu hodnotit jako přepjatý formalismus, ale je nutné jej vnímat jako interpretaci příslušného právního předpisu. Žalovaná v této věci dále odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2018, č.j. 2 Azs 180/2018-51, ve kterém soud vyslovil tento závěr: „... pakliže by stěžovatelka chtěla brojit proti přepjatému formalismu způsobujícímu porušení jejích ústavně zaručených práv, musela by napadat ústavní konformitu dotčených ustanovení zákona o pobytu cizinců. Stěžovatelka tak ovšem sama nečinila, přičemž krajský soud ani nyní Nejvyšší správní soud k tomu neshledaly důvody.“
17. Závěrem žalovaná uvedla, že jak již bylo uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí, ztotožňuje se s názorem prvoinstančního orgánu, který žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty zamítl podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46 odst. 6 písm. e) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce vykonával nelegální práci.

IV.

Posouzení věci soudem

18. Vzhledem k tomu, že žalovaná souhlasila s projednáním věci bez jednání a žalobce ve lhůtě dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu nevyjádřil nesouhlas s projednáním věci bez jednání, ač byl poučen o tom, že v takovém případě se bude mít za to, že souhlas je udělen, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) o věci samé bez jednání.
19. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

A.

20. Jak vyplývá z výroku prvoinstančního rozhodnutí, byla jí zamítnuta žádost žalobce o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, a to odkazem na ustanovení § 44a odst. 11 ve spojení s ustanovením § 46 odst. 6 písm. e) zákona o pobytu cizinců s tím, že žalobce „*vykonával nelegální práci*“.
21. Podle § 44a odst. 11 věta první a věta druhá zákona o pobytu cizinců Ministerstvo platnost zaměstnanecké karty neprodlouží, nespĺňuje-li cizinec podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. a), b) a c), § 42g odst. 3 větě první nebo v § 42g odst. 4 anebo je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (§ 46e), a dále, jestliže Úřad práce České republiky - krajská pobočka nebo pobočka pro hlavní město Prahu vydal závazné stanovisko, že další zaměstnávání cizince nelze vzhledem k situaci na trhu práce povolit. Ustanovení § 42g odst. 3 věta druhá a § 46 odst. 6 písm. d), e) a f) se použije obdobně.
22. Podle § 46 odst. 6 písm. e) zákona o pobytu cizinců pro zaměstnaneckou kartu platí obdobně odstavec 1 věta druhá a § 55 odst. 1, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum. Ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydá, pokud cizinec vykonával nelegální práci.
23. Z odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí pak vyplývá, že „výkon *nelegální práce*“ byl spatřován v tom, že žalobce „*minimálně ve dne 4. 10. 2021 a v období od 11. 10. 2021 do 8. 11. 2021 vykonával pro společnost Medela Automotive s.r.o. pracovní činnost brusiče a svářeče plastových dílů na adrese Fügnerova 567, 336 01 Blovice mimo pracovněprávní vztah a v období od 22. 11. 2021 do 30. 11. 2021 a ve dne 8. 12. 2021 pak rozporu se zaměstnaneckou kartou na jiném místě výkonu práce*“.

B.

24. Podle § 3 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.
25. Soud má za to, že správní orgány této své povinnosti dostály.
26. Správní orgány se při svých závěrech, krom listin dokládajících průběh pobytového oprávnění žalobce vyplývajících z jeho zaměstnanecké karty, opřely o protokol o kontrole Oblastního inspektorátu práce pro Plzeňský a Karlovarský kraj ze dne 17. 1. 2022 a vyřízení námitek nadřízeným Oblastního inspektorátu práce pro Plzeňský a Karlovarský kraj ze dne 15. 2. 2022. V protokole byla podrobně popsána zjištění učiněná při kontrolách na místě ve dnech 2. 11. 2021, 16. 11. 2021 a 8. 12. 2021, vyhodnocena tvrzení a listiny předložené kontrolovaným subjektem v průběhu kontroly, včetně konkrétních zjištění

týkajících se žalobce. V jeho případě bylo uzavřeno, že „tím, že cizinec vykonával pro kontrolovanou osobu práci — broušení a svařování plastových dílů v areálu společnosti ProMinent Systems s.r.o., Fügnerova 567, Blovice. Jednalo se o zhotovení díla dle rámcové smlouvy o dílo ze dne 29.9.2021 v době 4.10.2021 a od 11.10. do 8.11.2021 (v měsíci říjen 2021 se jednalo konkrétně o zakázky uvedené v objednávce č. 1 ze dne 29.9.2021 č. 6021800699 a 673, v měsíci listopad 2021 se jednalo konkrétně o zakázky uvedené v dodacím listu č. 2 ze dne 10.12.2021 č. 6021800741, 719, 783, 4021800827, 818 a 680), co je doloženo přítomností v areálu společnosti ProMinent Systems s.r.o. — evidence denní přítomnosti na pracovišti za měsíc říjen a listopad 2021. Cizinec předložil ke kontrole zaměstnaneckou kartu č. X. Cizinec měl dle sdělení OAMP Plzeň ze dne 9.11.2021 vydanou zaměstnaneckou kartu s platností od 6.5.2021 do 11.4.2022 pro zaměstnavatele KLBUSS s.r.o., druh práce obsluha zařízení ve slévárně, místo výkonu práce Hrádek nad Nisou. Dne 21. 10. 2021 cizinec podal oznámení o změně zaměstnavatele, a to týkající se zaměstnavatele Medela Automotive s.r.o. Toto oznámení nebylo dosud posouzeno, účastník u tohoto zaměstnavatele nemůže pracovat. V době od 4.10.2021 do 8.11.2021 vykonával cizinec práci pro kontrolovanou osobu v rozporu s vydanou zaměstnaneckou kartou. V době od 22.11. do 30.11.2021 co je doloženo evidencí pracovní doby za listopad 2021 a v den kontroly dne 8.12.2021 cizinec vykonával práci - broušení a svařování plastových dílů u uživatele ProMinent Systems s.r.o., Fügnerova 567, Blovice na základem pracovní smlouvy ze dne 13.10.2021 s nástupem do zaměstnání od 22.11.2021. Cizinec měl dle sdělení OSMF ze dne 11.11.2021 povolenou změnu zaměstnavatele pro kontrolovanou osobu od 22.11.2021 s místem výkonu práce Pohořelice, Brno venkov. Cizinec vykonával práci pro kontrolovanou osobu v rozporu s místem výkonu práce. Cizinec vykonával práci pro kontrolovanou osobu v rozporu se zaměstnaneckou kartou.”

27. Dlužno doplnit, že se Oblastní inspektorát práce pro Plzeňský a Karlovarský kraj se v obou zmíněných listinách komplexně vypořádal i s tvrzením o tom, že se v případě zjištěných osob jednalo pouze o „zaškolovací a rekvalifikační kurz”.
28. Například na straně 9 protokolu bylo uvedeno: „Dne 8.12.2021 byla provedena opakovaná kontrola v areálu společnosti Prominent Systems s.r.o., Blovice. Kontrole byl přítomen pan J. M. jednatel společnosti Prominent Systems s.r.o. a paní Š. B. personalista společnosti Prominent Systems s.r.o. Oba jmenovaní uvedli, že v areálu společnosti Prominent Systems s.r.o. neprobíhal zaškolovací a rekvalifikační kurz pro zaměstnance společnosti Medela Automotive s.r.o. Zaměstnanci této společnosti pouze získávali praktické zkušenosti po absolvování svářečského kurzu ve svářečské škole. Byli seznámeni s pracovištěm a způsobem práce na pracovišti. Zaměstnanci společnosti Medela Automotive s.r.o. po celou dobu působení od 1.10.2021 se podíleli na zpracování zakázky dle objednávky na základě rámcové smlouvy o dílo. Po zkontrolování kvality byly dané výrobky součástí dalšího výrobního procesu. Po ukončení zakázky byl sepsán předávací protokol a vystavena faktura. Tyto informace potvrdil i pan Č. odpovědný za BOZP a kontrolu kvality.” Obdobné závěry pak byly uvedeny například i na straně 21 protokolu.
29. Ve vyřízení námitek nadřízeným pak bylo uvedeno, že „kontrolovaná osoba uvádí, že po ukončení kurzu ve svářečské škole AZ Weld probíhal v prostorné společnosti Prominent Systems s.r.o., Blovice kurz zvyšování kvalifikace. Toto doložila plánem kurzu, kde jsou uvedeny odpovědné osoby pan Z., Č., H. a M. Pan Z. při kontrole dne 2.11.2021 uvedl, že je projektový manažer, že všichni zaměstnanci mají pracovní smlouvy a on řeší pracovní problémy zaměstnanců. O tom, že by v den kontroly probíhal nějaký kurz se nezminil. Pan Č. uvedl že provedl školení BOZP, tak jak se provádí u každého nového pracovníka. Pan H. uvedl, že o žádném kurzu zvyšování kvalifikace neví. Dne 8.12.2021 při opakované kontrole v areálu

společnosti Prominent Systems s.r.o., Blovice uvedli pan J. M. i paní Š. B., že neví o tom, že by kontrolovaná osoba prováděla kurz zvyšování kvalifikace, nebo šlo pouze o získání praktických zkušeností. Zaměstnanci kontrolované osoby se podíleli na zakázkách dle smlouvy o dílo a jejich výrobky byly dále použity v další výrobě.” Dále zde bylo uvedeno: „při kontrolách dne 2.11., 16.11. a 8.12.2021 a z výpovědi zaměstnanců kontrolované osoby a zaměstnanců společnosti Prominent Systems s.r.o., Blovice bylo jednoznačně zjištěno, že zaměstnanci kontrolované osoby se neúčastnili kurzu zvyšování kvalifikace (v areálu byli přítomni po skončení kurzu), ale prováděli práce na zakázkách dle smlouvy o dílo, které byly řádně předány a vyfakturovány, čímž vykonávali pro kontrolovanou osobu závislou práci. Kontrolovaná osoba nepředložila žádné důkazy, které by změnily kontrolní zjištění.”

30. Komplexní zjištění Oblastního inspektorátu práce pro Plzeňský a Karlovarský kraj tak skýtalo dostatečnou oporu pro závěr o „výkonu nelegální práce” žalobcem.
31. Žalobce samozřejmě mohl správnost závěrů správních orgánů zvrátit. Mohl tak však učinit pouze předestřením věrohodné skutkové verze reality, na základě které by bylo možné dospět k závěru, že se vše událo jinak, než jak bylo zaznamenáno v listinách vyhotovených Oblastním inspektorátem práce pro Plzeňský a Karlovarský kraj. Teprve takto konkrétně tvrzená skutková verze reality by se mohla stát předmětem dalšího dokazování.
32. Vzhledem k tomu, že tak žalobce neučinil, nemůže správním orgánům důvodně vytýkat nedostatečné zjištění skutkového stavu.
33. Také v žalobě se žalobce omezil pouze na strohé tvrzení, že „byl účastníkem rekvalifikačního kurzu”, aniž by nabídl konkrétní skutkovou verzi reality, na základě které by bylo možné považovat zjištění opřené o výpovědi odpovědných pracovníků, vyhodnocení listin a výpovědi zaměstnanců za nesprávné.

C.

34. Jde-li o odkaz žalobce na závěry, ke kterým dospěl Krajský soud v Plzni v rozsudku ze dne 22. 3. 2022, č.j. 57 A 87/2021-84 (rozhodnutí soudů rozhodujících ve správním soudnictví jsou dostupná na www.nssoud.cz), tento není příkladný, neboť se zabýval specifickým případem žalobce, v jehož případě byl „výkon nelegální práce” spatřován pouze v odlišném místě výkonu práce pro téhož zaměstnavatele, navíc vzdáleném pouze 4,4 km. Skutkové okolnosti případu žalobce jsou odlišné, když jemu bylo vytýkáno nejen jiné místo výkonu práce i práce pro jiného zaměstnavatele. Z toho důvodu nelze v jeho případě považovat postup správních orgánů za „příliš zkratkovitý”, jak tomu bylo v odkazovaném případě.
35. Nedůvodnými jsou i námitky žalobce o nutnosti přihlédnout k existenci volných pracovních míst, dopadu na ochranu pracovních míst vnitřního trhu, narušení vnitřního trhu pracovních míst, k tomu, že nedošlo k žádné škodě ani ohrožení veřejného zájmu. A to z toho důvodu, že pro aplikaci shora uvedených ustanovení zákona o pobytu cizinců je toliko podstatné, zda se žalobce dopustil či nedopustil „výkonu nelegální práce”.
36. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že se žalobce dopustil „výkonu nelegální práce”, měl a musel si být vědom toho, že porušuje oprávnění dané mu zaměstnaneckou kartou, a proto je nedůvodným i jeho tvrzení, že „pochybení nezavinil ani o něm nemohl vědět”.
37. Správnost skutkových zjištění nezpochybňuje ani skutečnost, zda na základě zjištění Oblastního inspektorátu práce pro Plzeňský a Karlovarský kraj bylo či nebylo zahájeno přestupkové řízení. Ani tato případná okolnost na zjištěných skutečnostech nic nemění.

D.

38. Pokud jde pak o otázku přiměřenosti dopadů rozhodnutí, pak je vhodné uvést, že jak uvedl Nejvyšší správní soud například v rozsudku ze dne 30. 4. 2020, č.j. 1 Azs 23/2020 - 36, „posuzování přiměřenosti dopadu rozhodnutí není omezeno pouze na ta rozhodnutí, u kterých to zákon o pobytu cizinců výslovně stanoví (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 Azs 96/2015 – 30, či ze dne 20. 9. 2018, č. j. 10 Azs 127/2018 – 30). Přiměřenost dopadu rozhodnutí je třeba ke konkrétní námitce posuzovat i v případě zamítnutí žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu (rozsudek ze dne 22. 1. 2020, č. j. 10 Azs 256/2019 – 39, či ze dne 12. 3. 2020, č. j. 9 Azs 352/2019 – 33). Tato povinnost vyplývá přímo z čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Při posuzování přiměřenosti dopadu není nutné výslovně hodnotit všechna kritéria uvedená v § 174a zákona o pobytu cizinců, ale výslovně zohlednit pouze důvody, které jsou v daném případě specifické a vyplývají z průběhu řízení (rozsudek ze dne 4. 4. 2019, č. j. 9 Azs 72/2019 – 37, či ze dne 14. 3. 2019, č. j. 7 Azs 554/2018 – 36).” Dlužno doplnit, že podle čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod má každý právo na respektování svého soukromého a rodinného života, obydlí a korespondence. Státní orgán nemůže do výkonu tohoto práva zasahovat kromě případů, kdy je to v souladu se zákonem a nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, veřejné bezpečnosti, hospodářského blahobytu země, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky nebo ochrany práv a svobod jiných.
39. Žalobce v žalobě nijak nekonkretizoval podobu zásahu správních rozhodnutí do jeho právní sféry. Pouze obecně uvedl, že „již přes více než dva roky žije v České republice, vytvořil si zde vazby” a že odkaz žalovaného na možnost podání žádosti o dlouhodobé vízum za účelem strpění je velmi formalistický a byrokratický.
40. Zákon o pobytu cizinců stanoví nejen práva s povinnosti cizinců na území České republiky. V případě pobytu na základě zaměstnanecké karty je jednou z povinností nedopustit se výkonu nelegální práce s důsledkem zamítnutí žádosti o její prodloužení. Žalobce si musel a měl být vědom toho, že když se dopustí výkonu nelegální práce, bude jeho žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty zamítnuta. Přesto se výkonu nelegální práce dopustil, a proto je v jeho případě logickým a přiměřený důsledkem nevyhovění jeho žádosti. O prodloužení zaměstnanecké karty se tradičně žádá po uplynutí její platnosti, tedy po uplynutí určité doby pobytu na území České republiky. Tudíž žalobcem tvrzené více než dva roky nejsou skutečností, která by sama o sobě způsobovala nemožnost nevyhovění jeho žádosti, resp. dokládala nepřiměřenost správních rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že žalobce nijak nespecifikoval své „vazby, které si zde vytvořil”, nelze přihlídnout ani k těmto nekonkretizovaným vazbám. Jde-li pak o odkaz žalovaného na možnost podání žádosti o dlouhodobé vízum za účelem strpění, jednalo se pouze o naznačenou možnost, jak případně řešit své pobytové oprávnění. Tato skutečnost tak nepřiměřenost dopadů správních rozhodnutí také nedokládá.
41. Dlužno doplnit, že se žalovaný otázkou přiměřenosti dopadů rozhodnutí zabýval, a to na stranách 8 až 9 napadeného rozhodnutí. Žalovaný uvedl, že žalobce netvrdil konkrétní skutečnosti, které vybočují z běžného obecného rámce a standardní situace, z cizineckého informačního systému nevyplývají žádné rodinné vazby žalobce na území, ani on je neuvedl v tiskopisu žádosti, ve vztahu k ozbrojenému konfliktu na Ukrajině, že žalobce není Ukrajincem a že žalobce neprokázal, že by jeho návrat do země původu nebyl možný.

Pokud bylo na základě těchto skutečností dospěno k závěru o přiměřenosti dopadů rozhodnutí, nelze tomu nic vytknout.

V.

Rozhodnutí soudu

42. Soud neshledal žádný ze žalobcem uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, neboť není důvodná.

VI.

Odůvodnění neprovedení důkazů

43. Soud neprovedl žádný z žalobcem navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby.

VII.

Náklady řízení

44. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měla právo na náhradu nákladů řízení žalovaná, když měla ve věci plný úspěch. Jelikož žalované žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 23. října 2023

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu